

ELEMENTI OCJENJIVANJA UČENIKA U POSTUPCIMA PROVJERAVANJA

Školska godina 2026./2027.

LIKOVNA UMJETNOST

U Likovnoj umjetnosti vrednuje se primjena stečenog znanja i iznošenje argumentiranih stavova/mišljenja u poznatim i u novim okolnostima, na poznatim djelima i učeniku u tom trenutku nepoznatim djelima.

Poznavanje činjenica i definicija nema nikakvu značajniju vrijednost, osim ako nisu primijenjene smisleno i s razumijevanjem.

Razine usvojenosti navedene u daljnjem tekstu ne mogu se direktno primijeniti na svaku procjenu znanja u toku godine s obzirom da su u ishodima pisane kao razine na kraju školske godine, a ne u trenutku vrednovanja.

Vrednovati se mogu pojedini ishodi, grupa ishoda unutar iste domene ili kombinirajući ishode više domena (elemenata vrednovanja).

Tijekom godine mogu se koristiti različite metode vrednovanja:

- pisana provjera primjene znanja i vještina
- usmeno ispitivanje primjene znanja i vještina
- opažanje procesa istraživačkog rada i njegovog ostvarenja u nekom mediju
- analiza rezultata istraživačkog rada
- procjena argumentiranja u raspravama u kojima učenik sudjeluje
- analiza eseja i različitih uradaka i dr.

Ocjena se može temeljiti na primjeni jedne metode vrednovanja ili na kombinaciji više metoda vrednovanja.

Kod svih metoda vrednovanja osim usmenih za ocjenu dovoljan potrebno je ostvariti najmanje 50% od ukupnog broja bodova.

Za svaku pisanu provjeru predviđena su četiri nastavna sata, odnosno termina:

- Pisana provjera
- Analiza pisane provjere
- Ispravak (za učenike koji su negativno ocijenjeni, za učenike koji su pozitivno ocijenjeni, ali žele ostvariti bolji rezultat i za učenike koji nisu pisali provjeru). Termin ispravka određuje se na temelju dogovora s učenicima.
- Analiza ispravka

Učenik dakle ima na raspolaganju samo dva termina za ocjenu/procjenu znanja i kompetencija vezanog uz ishod koji se provjerava u pisanom obliku („lekciju“, op.a.). Ukoliko propusti oba termina neće mu biti omogućen poseban termin, a neocijenjenost tog gradiva će se uzeti u obzir prilikom utvrđivanje zaključne ocjene.

Izuzetno, u slučaju dužeg izbivanja s nastave zbog opravdanih razloga nastavnik i učenik će se dogovoriti kada i na koji način će provesti provjeru.

Ocjene svih provjera se upisuju u imenik i imaju jednaku vrijednost.

ZAKLJUČNA OCJENA

Sve brojčane ocjene iz elemenata vrednovanja imaju jednaku vrijednost.

Zaključna ocjena se temelji na aritmetičkoj sredini, ali se u obzir uzimaju opažanja vezana uz učenikov napredak, odgovornost, samostalnost, samoinicijativnost, komunikaciju i suradnju.

Učenik na kraju godine na redovnoj nastavi ne može odgovarati gradivo cijele godine za veću zaključnu ocjenu ili retrogradno donositi zadaće.

Pri zaključivanju ocjena u obzir se mogu uzimati i bilješke. Ukoliko učenik ima dobre ocjene, ali loše bilješke zaključna ocjena može biti manja od aritmetičke sredine. Isto vrijedi i za suprotan odnos bilježaka i ocjena.

ELEMENTI VREDNOVANJA I KRITERIJI OCJENJIVANJA

Umjetnost u kontekstu

-vrednuje se razumijevanje umjetničkih djela i likovnih problema u odgovarajućem kontekstu, smještanje djela u stil/razdoblje (poznavanje stilskih karakteristika), dijakronijsko i sinkronijsko povezivanje.

Kriteriji za vrednovanje/razine ostvarenosti ishoda:

2. Razred

Zadovoljavajuća

Učenik uz učiteljevu pomoć smješta umjetničko djelo u odgovarajući stil/razdoblje.

Dobra

Učenik povezuje umjetničko djelo s odgovarajućim stilom i razdobljem te donosi pretpostavke o utjecaju pojedinoga konteksta na umjetničko djelo/stil.

Vrlo dobra

Učenik samostalno prosuđuje kako je pojedini kontekst utjecao na likovno djelo/stil.

Iznimna

Učenik samostalno dijakronijski i sinkronijski povezuje umjetničko djelo s odgovarajućim kontekstom

Doživljaj i kritički stav

-vrednuje se razumijevanje i primjena likovnog jezika, sposobnost analize likovnog djela, izražavanje vlastitog kritičkog stava i argumentirano iznošenje mišljenja, predlaganje vlastitih rješenja.

Kriteriji za vrednovanje/razine ostvarenosti ishoda:

2. razred

Zadovoljavajuća

Učenik prepoznaje i imenuje osnovne prostorne i konstruktivne elemente arhitektonskoga djela te osnovnu strukturu urbanističke cjeline.

Učenik raspravlja o likovnim djelima ili određenim tezama/konceptima na temelju prethodno stečenoga znanja ili proučenoga sadržaja.

Učenik opisuje likovna obilježja arhitektonskog, urbanističkog i skulpturalnog djela nacionalne baštine

Učenik navodi osnovne podatke o djelu/izložbi/ambijentu i izražava osobni doživljaj.

Dobra

Učenik opisuje osnovne dijelove urbanističke cjeline te utjecaj konstruktivnih rješenja na oblikovanje arhitektonskoga djela.

Učenik iznosi stav o arhitektonskim i urbanističkim rješenjima ili postavljenim tezama smještajući ih u kontekst na zadovoljavajući način.

Učenik navodi stilska obilježja arhitektonskog, urbanističkog i skulpturalnog djela nacionalne baštine te ukazuje na odgovornost njenog očuvanja.

Učenik opisuje djelo/izložbu/ambijent služeći se likovnom terminologijom.

Vrlo dobra

Učenik objašnjava međuočuvanje konteksta, funkcije i oblikovanja arhitektonskog djela te uspoređuje različita urbanistička rješenja.

Učenik raspravlja o zadanoj problematici, kritički preispituje prikupljene/iznesene podatke, tvrdnje i stavove, a između suprotstavljenih mišljenja daje relativnu prednost jednom argumentu ili više njih prema objektivnim kriterijima.

Učenik objašnjava važnost i očuvanost arhitektonskog, urbanističkog i skulpturalnog djela u kontekstu nacionalne baštine

Učenik izražava osobnu interpretaciju izabranoga djela pokazujući razumijevanje likovnih načela.

Iznimna

Učenik izražava kritički stav o analiziranom djelu arhitekture i urbanizma

Učenik iznosi vlastiti kritički stav ili prijedlog i argumentira vlastito tumačenje problema ili rješenje.

Učenik objašnjava važnost odabranog primjera nacionalne arhitektonske, urbanističke i skulpturalne baštine u kontekstu svjetske baštine te predlaže vlastita rješenja njegove prezentacije/promidžbe i/ili zaštite.

Učenik kritički prosuđuje viđeno djelo/izložbu/ambijent, daje preporuku i pokazuje interes za aktivnijim sudjelovanjem u kulturnome životu.

Stvaralaštvo i produktivnost

-vrednuju se etape i rezultati istraživačkoga rada

Etape koje je moguće vrednovati su:

-osmišljavanje koncepta istraživanja

-istraživanje izvora

-pisani rad

-prezentacija vizualnih rješenja

-likovni rad

Istraživački rad se izvodi u grupi, paru ili pojedinačno.

Kod istraživanja u grupi i paru, učenici se ocjenjuju zasebno ovisno o izvedenome segmentu istraživačkoga rada.

Vrednovati se može svaka etapa učenikovog rada pojedinačno ili njegov istraživački rad u cjelini.

Svaki istraživački zadatak će učenicima biti jasno usmeno objašnjen na satu sa svim uputama, upozorenjima, napomenama i istaknutim ciljevima onoga što se želi postići. Uz zadatak će biti definirana i bodovna tablica. U oblikovanju konkretnih kriterija za svaki specifičan zadatak u oblikovanju bodovne tablice mogu sudjelovati i učenici.

2. razred

Zadovoljavajuća

Učenik s razumijevanjem primjenjuje osnovne likovne pojmove i ideje, izlaže problem s jednoga gledišta i odabire odgovarajuće likovne primjere.

Dobra

Učenik odabire i primjenjuje relevantne podatke, smješta ih u kontekst i povezuje u smislenu cjelinu te prezentira/izvodi vizualno rješenje pazeći na likovnost izvedbe u odabranome mediju.

Vrlo dobra

Učenik izlaže i razmatra problem s više gledišta, uspoređuje i suprotstavlja nekoliko ideja i argumentira

ih te prezentira/izvodi vizualno rješenje sa smislom za jasnoću vizualne poruke.

Iznimna

Učenik preispituje činjenice, tumači ih s više aspekata i izražava vlastite prijedloge, rješenja, zaključke ili stavove te prezentira/izvodi vizualno rješenje na kreativan način i s izraženim interesom za istraživanjem u njemu bliskim medijima.

Kriteriji ocjenjivanja:

dovoljan (2) – 50-62%

dobar (3) – 63-75%

vrlo dobar (4) – 76-88%

odličan (5) – 89-100%

Iva Sabolić, prof.

Školska godina 2026./2027.